

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий коронар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 100 [2516]. • СУБОТА, 19 СЕРПНЯ 1978 року. • Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Кіровоградська область
бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інг. М.

ДОСВІД ПРАЦЮЄ НА ЖИВІ

Труidники села республіки ведуть наполегливу боротьбу за врожай. Жнива наближаються до завершення. За даними ЦСУ УРСР, на 14 серпня зернові сівоси на площі понад 13 258 тисяч гектарів обмолочено — на 11 790,4 тисячі гектарів.

Ділом відновляючи на рішення липневого Пленуму ЦК КПРС, труidники села працюють швидко і без втрат зібрати врошений урожай. Так, наприклад, комбайнер І. Маланов і його напарник В. Макаренко з початку збирання на хлібних масивах колгоспу імені Щорса Кегичівського району Харківської області намолотили близько тисячі тонн зерна. Успішно виконує зяті соціалістичні зобов'язання комбайно-транспортна ланка Героя Соціалістичної Праці В. Каложного з радгоспу «Україна» Бериславського району Херсонської області. На його рахунок вже понад 60 тисяч центнерів хліба, зібрано близько двох тисяч гектарів зернових.

Багато колгоспів і радгоспів республіки вже виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі. Так, хлібороби Запорізької, Дніпропетровської, Кримської і ряд господарств інших областей продовжують поставляти на приймальні пункти зерно понад планові завдання. Цієї перемоги тут добилися завдяки використанню найновіших досягнень науки і передової практики.

(РАТАУ)

ДЕРЖАВІ—ВАГОМИЙ КІРОВОГРАДСЬКИЙ КОРОВАЙ!

У ЗАСІКИ ВІТЧИЗНИ ХЛІБОРОБИ ОБЛАСТІ ЗАСИПАЛИ 1 091 322 ТОННИ ЗЕРНА.

ТАК ТРИМАТИ!

У ДЕРЖАВНІ засіки вже надійшло понад мільйон тонн зерна, врощенного й зібраного труidниками полів Кіровоградщини в третьому році десятиріччя, ювілейному комсомольському році. Частину врожаю з повним правом можуть записати на свій рахунок молоді хлібороби області. На славу потрудилися механізатори Світловодського, Долинського, Новгородківського районів. Хлібне поле щедро віддало їм дорідним зерном. У продажу хліба Батьківщині перед ведуть снуфрїївці, швидкими темпами транспортують зерно в державну комору зняг'янці, новоукраїнці, долинці.

Героєм жнив став молодий комуніст, групкомсорт радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району Андрій Трюхан. Він видав з бункера своєї потужної машини майже 19 000 центнерів зерна. Комсомольці і молодь Долинського району пишуться своїми товаришами —

комбайнером колгоспу імені Фрунзе Валерієм Глуценком та водієм автомобіля районного об'єднання «Сільгосптехніка» Леонідом Романовим. Як і торік, у числі лідерів від початку до кінця жнив ішов і делегат XXIII з'їзду комсомолу України комбайнер колгоспу «Перше травня» Петрівського району Віктор Миколенко. Майстром рекордних намолотів став відомий усім області жнивар колгоспу імені Жданова Світловодського району Анатолій Колотигін, одним із кращих жаткарів виявився Микола Шульга з колгоспу «Україна» Новгородківського району.

На допомогу хліборобам прийшли виробничники, адже хліб — то всенародна справа.

Є мільйон кіровоградського хліба. Але жнива тривають. І честь кожного жниваря — попрацювати з вогником, на совість. Наш обов'язок — виконати першу заповідь перед державою. Завершимо жнива перемогою!

На приз „Золотий колос“ СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

СЕРЕД МОЛОДИХ КОМБАЙНЕРІВ:

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — «Колосом» зібрав хліб на 405 гектарах і намолотив 20 654 центнери зерна.

Валерій ГЛУЦЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — «Колосом» зібрав зернові на 409 гектарах і намолотив 16 778 центнерів хліба.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — «Колосом» зібрав урожай на 341 гектарі і видав з бункера 15 425 центнерів хліба.

Іван МАКАРЮК з колгоспу імені Шевченка Знаменського району — «Колосом» намолотив з 331-гектарної площі 14 846 центнерів зерна.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району — «Колосом» намолотив 13 708 центнерів зерна з площі 380 гектарів.

Володимир ТИШИК з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — «Колосом» намолотив з 249 гектарів 13 171 центнер хліба.

СЕРЕД МОЛОДИХ ЖАТКАРІВ:

Олексій ІВАЩЕНКО з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — жаткою ЖРС-4,9-скосив зернові на 457 гектарах.

СЕРЕД МОЛОДИХ ШОФЕРІВ:

Леонід РОМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — машиною «Урал-337» перевіз 1873 тонни зерна на відстань 30 кілометрів.

ЗАБУЯЛО СВЯТО

ПЕРШОГО СНОПА.

А ТЕПЕР — ОБЖИНКИ.

ЗОЛОТІ ХЛІБА

ХЛОПЦІВ КОМБАЙНЕРІВ,

БРАВІХ ЖИВІВАРІВ.

ЗНАТНІ ХЛІБОРОБИ

РАДО ПДУТЬ З ПОЛІВ

І ВІНКИ ПРИПМАЮТЬ

ВІД СВОІХ СІНІВ.

РАДІСНІ ОБЖИНКИ.

ДЕНЬ ЗІРКИ СВІТИВ...

Радісне свято — обжинки. Відмінно жинували цього літа молодий комбайнер з радгоспу імені Карла Маркса Долинського району Іван БІЛОНОЖКО (на фото в центрі), його помічник Микола РУДЕНКО (справа) і тракторист Петро БАЛАХ. Вони зібрали і вивезли з поля 6700 центнерів зерна. А нині приймист з дівочих рук запашний норовай.

Фото В. КОВПАНА.

ФОТОФІЛЬМ
КОЛОСОЛСЬКОГО
РОКУ

СЛОВО ДО ХЛІБА

ВІТАЛЬНИЙ ЛИСТ З РАЙКОМУ

С. Я. Полей поспішав у поле з добрими нолинами. Наближалась обідня перерва, механізатори зібралися в лісозмузі. Тут і підсів до них Станіслав Якувич.

— Про липневий Пленум Центрального Комітету КПРС ми з вами говорили минулого разу, — так почав бесіду агітатор, — а сьогодні поговоримо про практичне здійснення рішень Пленуму, тобто про те, як ми працюємо...

Лектор спинився на роботі першого збирального загону. За одну зміну його комбайнери скопили пшениці на 117 гектарах. Сьогодні ті ж сім комбайнових екіпажів приступили до обмолоту аалків. Ком-

байнерам, звичайно, відомо, що їхні колеги комсомольці В. Наконечний та В. Катана встановили своєрідний рекорд — за 15 робочих годин намолотили 1060 центнерів зерна. Це на той час був найкращий результат не тільки в радгоспі «Кіровоградський», а й у районі.

Але агітатор приділив увагу не тільки самому факту рекорду, скільки тому, як комсомольський екіпаж ішов до нього. Тому й слухали його комбайнери з цікавістю.

Роботу агітатора, лектора, політінформатора на нинішніх жнивках у Малозисківському районі налагоджено добре. Досвід кращих узагалює і пропагує районна газета «Будівник комунізму».

Районний комітет комсомолу тримає руку на пульсі збиральної, уважно стежить за успіхами молодих жнивників, дбає про роботу агітагончків, разом з районним відділом культури керує роботою агітаційно-художньої бригади, добивається, щоб досвід кращих став надбанням усіх.

Передовикам соціалістичного змагання серед комбайнерів вручають перехідний червоний вимпел. Нещодавно на ім'я кращих молодих механізаторів — Валерія Кобця з радгоспу «Україна», Валентина Ортіана з радгоспу «Кіровоградський», Віктора Матвієнка з колгоспу «Мир» прийшли ві-

тальні листи з райкому ЛКСМУ.

«Бюро Малозисківського райкому ЛКСМУ оголошує Вам щире подяку за самовіддану працю на благо нашої Вітчизни.

Висловлюємо впевненість, що Ви не пошкодуєте сил і зусиль, щоб успішно виконати взяті соціалістичні зобов'язання. Бажаємо Вам доброго здоров'я, особистого щастя, довгих років життя і нових трудових успіхів», — говориться в листі.

Тепер у райкомі комсомолу обговорюють кандидатури нових адресатів. Кожен день жива називає нові імена правофлангових.

Д. ПУТІВСЬКИЙ.
Малозисківський район.

● Завтра —
День
Повітряного
Флоту СРСР

І
ЗНОВУ
В
ПОЛІТ

ЗІ СВЯТКОВИМ настроєм зустрічають День Повітряного Флоту СРСР ініціатори змагання серед трудівників Українського управління цивільної авіації за виконання трирічного виробничого плану до річниці Конституції СРСР — азіатори Кіровоградського азіазагону. Працюючи під девізом «Кожному польоту — високу продуктивність, надійність і якість!», кіровоградці ще 12 липня рапортували про здійснення взятих зобов'язань. За сім місяців

перезезено 418 тисяч пасажирів при плані 417 700, 8601 тону вантажів замість 6945 тонн, 686,9 тонн поштових вантажів (план — 685 тонн). Велику допомогу подають азіатори трудівникам сільського господарства нашої та інших областей. З початку п'ятиріччя оброблено посіви на трьох мільйонах 121 тисячі гектарів (план — 2 мільйони 807 тисяч). Найвищих показників тут досягли екіпажі комуніста Миколи Пазловича Ігнатенка і комсомольця Валерія Чингарьова.

Під час роботи липневого Пленуму ЦК КПРС 15 екіпажів, більшість членів яких — молодь, працювали в Кустанайській області. Комсомольсько-молодіжні екіпажі, де командирами Валерій Чингарьов, Анатолій Кипря, Сергій Валентин Філімонов, обробили майже 100 тисяч гектарів посівів у братній республіці. Наслідуючи приклад правесфлангових, азіатори Кіровоградщини дали слово додатково до річного задання обробити ще 300 тисяч гектарів посівів.

Усі ці успіхи — заслуга і ветеранів і юних. Нині понад 250 молодих трудівників працюють на найважливіших ділянках авіапримства.

На фото: успішно, як і всі попередні, завершили черговий рейс члени передового комсомольсько-молодіжного екіпажу — командир корабля Як-40 Віталій КОЗЛОВ і другий пілот Сергій ВДОВІН.

Текст і фото
Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

КІНОЕКРАН РОЗПОВІСТЬ...

ЮВІЛЕЮ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

● НАБЛИЖАЄТЬСЯ 60-РІЧЧЯ ВЛКСМ. ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КІНОФІКАЦІЇ РАЗОМ З РАЙКОМ КОМСОМОЛУ ВІРНИЛО ПРОВЕСТИ КІНОФЕСТИВАЛЬ «60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ПОЛУМ'ЯНИХ РОКІВ».

Затверджено план і репертуар обласного кінофестивалю, в рамках якого проходять тижні молодіжного фільму, тематичні кінопокази, кіновечори, прем'єри фільмів про молодь, комсомол, заняття кінолекторії та кінокулубів «Етани великого шляху», «Екран — молодому суцеснику», зустрічі з ветеранами партії і комсомолу, з героями революції і праці. Фільми минулих років, що розповідають про славішні шляхи Ленінського комсомолу.

Готується велика кінокомпозиція, що відкриває фестиваль. На екрані оживуть безсмертні образи комсомольців усіх періодів історії нашої Вітчизни. Яка ж вона, наша молодь? Як часто ми чуємо найрізноманітніші судження про сучасне молоде покоління. В них, як у краплі води,

відбиваються прагнення старших зрозуміти й осмислити ідеали, моральні цінності молоді 70-х років.

Питання «Яка вона, наша молодь?» тривожить і авторів фільму «Така молодь», що демонструватиметься під час кінофестивалю і стане базою диспуту, конференції глядачів, ніночора «Образ молодого сучасника на екрані».

З чого починається радянська людина? Напевно, з відчуття єдності зі своєю Батьківщиною.

Саме це відчуття Вітчизни, братерства людей, дружби, взаємодопомоги, зв'язку часів і поколінь живе в радянських фільмах. Замислюючись над глибиною зв'язку між ірасою порядку в праці і комуністичною мораллю, над природою подвигу 18-річного комсомольця Анатолія Мерзлова, який трагічно загинув, рятуючи від вогню пшеничне поле і трактор, приходимо до переосмислення: в житті людей бувають години і хвилини, коли Вітчиз-

на стає до кінця конкретним і точним поняттям, частиною тебе самого.

Радянська молодь — це люди обов'язку, у яких за спиною Братськ, магістралі Абакан — Тайшет, Хребтове — Усть-Ілімськ. Це ті молоді люди, що прямо з Кремля, із залу засідань XVIII з'їзду комсомолу, поїхали будувати БАМ.

Тематика нових фільмів широка: «Ім'я твоє — комсомол», «Фронт за лінією фронту», «Нас водила молодість», «Сіль і хліб», «Якщо ти підеш...», «Гармонія». Їх незабаром побачить молодь Кіровоградщини.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління
кінофікації.

ШКОЛА
КОМСОМЛ

ГОТУЙСЯ ДО СВЯТА

Юнаки і дівчата нашої області готуються гідно відзначити 60-річчя народження Ленінського комсомолу. Повсюди молодь ще і ще раз звиряє свої діла і справи по Іллічу, перевіряє свою готовність втілювати в життя безсмертні ідеї і заповіді В. І. Леніна. Тож у серпні особлива увага приділяється виконанню основних заходів обкому комсомолу, присвячених 60-річчю ВЛКСМ. Багатопланові, різноманітні ці заходи. Це — і робота обласного агітпоїзда «Комсомолец Кіровоградщини», і робота обласного кінолекторію «60 комсомольських полум'яних років», і обласна експедиція комсомольців та молоді по написанню історії комсомольської організації Кіровоградщини «Пошук — 60 комсомольських літ», і створення музеїв, куточків комсомольської слави. Відділ пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу разом з обласною організацією тозариства «Знання» підібрають підсумки конкурсу на кращий текст лекції з історії ВЛКСМ та історії обласної комсомольської організації. Відзначені жорі конкурсу лекції плануються надрукувати масовим тиражем на допомогу молодіжним лекторам.

Як уже повідомлялося, серпень — час звітів і виборів у комсомольських групах. Комітетам, передусім первинним комсомольським організаціям, треба серйозно поставитися до добору кандидатів на групкомсоргія. Адже саме в групах починається внутрішнішньогрпа робота, саме тут створюється найбільш родючий ґрунт для втілення в життя принципу «Діяти до кожного». Дуже важливо, щоб ватажками найбільш численних комсомольських осередків були юнаки і дівчата, котрі мають необхідні політичні й ділові якості, котрим притаманні принциповість, ініціатива, почуття нового, наполегливість і послідовність у доведенні справи до кінця, сміливість і оперативність у розв'язанні завдань дня. Комітети повинні залучати до роботи в цій ланці виборного комсомольського активу молодих комуністів, спеціалістів, людей авторитетних і поважаних у колективах. Слід пам'ятати вже перевірену ронами на практиці таку залежність: чим краще поставлено внутрішнішньогрпа роботу в групах, тим вагоміші справи, повсякденніше життя всієї комсомольської організації.

Піде останній місяць третього, трудового семестру. І кожен студентський загін уже сьогодні переглядає результати виконання соціалістичних зобов'язань, визнає набуток і прорахунки на фініші робочого літа. 10 серпня за постановою обкому комсомолу було проведено єдиний день зупинки роботи в студентських будагонах. Цей захід мав на меті здійснити велике коло заходів для запобігання порушенням правил техніки безпеки, створення належних умов праці і побуту бійним загонів. Протягом цього дня обласний штаб студзагонів, міськомком, райком комсомолу, штаби лінійних загонів спільно з представниками профспілкових і господарських організацій провели додатково інструктажі з техніки безпеки, виробничої та побутової санітарії, бесіди про додержання правил дорожнього руху, безпеки купання в річках, ставках. День зупинки роботи в будагонах пройшов організовано повсюди.

Настав час комітетам комсомолу тримати звіт про готовність до нового навчального року. Найбільш масштабним заходом у цьому плані мають стати рейди-перевірки готовності шкіл та інших навчальних закладів до першого вересня. Рейдові бригади повинні перш за все виявити недоліки й активним втручанням допомогти їх найшвидше усунути їх.

Багато справ цього місяця у комсомольських організацій колосисті, радгоспів, районних об'єднань «Сільгосптехніка», у загонів «Комсомольського прожектора» сильної місцевості. Закінчується збирання ранніх зернових культур, на порозі — другі жнива. Естафету від жнив до жнив у ювілейному для комсомолу році юнаки і дівчата села, звичайно, хочуть передати якнайкраще. Для цього плануються в серпні провести рейди-перевірки темпів і якості збирання врожаю, чіткіше, оперативніше підбавити підсумки соціалістичного змагання на обласний приз «Золотий колос», на призи, за перехідні вимпели районів і міськомком комсомолу, за нагороди комітетів первинних комсомольських організацій. Усю масово-політичну роботу серед молодих хліборобів слід спрямувати на успішне виконання ними жнивних соціалістичних зобов'язань.

Відповідно до плану роботи обласного Будинку політосвіти з 21 серпня починається 5-денний семінар комсомольських пропагандистів однорічного курсу «Конституція розвинутого соціалізму». Нинішнього місяця в обкомі комсомолу відбудеться навчання секретарів — завідувачів відділами учнівської молоді і піонерів, а також семінар других секретарів міськомкомів і райкомів комсомолу з ряду важливих питань.

Серед масових заходів, до здійснення яких мають готуватися комітети комсомолу, є проведення конкурсів професійної майстерності молодих кондитерів, присвячених 60-річчю ВЛКСМ. Переможці цих поєдинків 24 серпня візьмуть участь у світлих рішеннях XXV з'їзду КПРС і XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Великий обсяг роботи належить виконати цього місяця районним і міським комсомольським організаціям області по втіленню в життя рішень XVIII з'їзду ВЛКСМ. Серпень — місяць пленумів. Відбувся вже пленум Комуністичного району комсомолу. Він розглянув питання про посилення соціалістичного змагання комсомольських організацій за гідну зустріч 60-річчя ВЛКСМ. Райком планує також провести навчання членів, кандидатів у члени району, членів ревізійної комісії, завідувачів секторами інформації комітетів первинних комсомольських організацій.

Пленуми Олександрійського та Олександрівського районів комсомолу на порядку денний внесли питання: «Про задання комсомольських організацій району по здійсненню комплексного підходу до комуністичного виховання молоді у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і XVIII з'їзду ВЛКСМ».

Олександрійський міськомком комсомолу в серпні зосереджує увагу на навчанні комсомольських кадрів. Відбудуться семінари секретарів первинних комсомольських організацій, а також членів комітетів, відповідальних за виробничий сектор і сектор внутрішнішньогрпа роботи. З 20 по 28 серпня міськомком разом з міським штабом «Комсомольського прожектора» проведуть рейд-перевірку роботи первинних комсомольських організацій міста по залученню робітничої молоді до навчання.

Цікавий захід готують Олександрійський міськомком та Бобринський райком комсомолу. Вони влаштують конкурс-виставку молодіжних плакатів, ескізів, засобів папочної агітації на честь 60-річчя ВЛКСМ.

Словом, серпень — місяць активної підготовки до ювілею Ленінського комсомолу.

Інформаційно-методичний центр обкому комсомолу,

ГРАНІ МОРАЛІ

ПРАВДУ кажучи, лист збентежив. Нерівні дитячі рядки на аркуші в клітинку, поспіхом вирваному із зошита. «Я хочу піти з дому, але не знаю куди. Допоможіть мені потрапити в дитячий будинок, нам учителька в школі розповідала, що там багато дітей».

Авторів цього листа — Віті Лавренку — дев'ять років. Сидимо з ним біля чепурного білостінного будинку, що гористо височить над акуртними грядками помідорів, огірків, доглянутими кущами смородини і малини, розлогіми яблунями. Віті з якоюсь непевною насолодою виламав гіллячку малини, пожбурляв на землю листя і почав зосереджено креслити на пишаній стежці геометричні фігури.

Розучився їсти,
Розучився пити,
Неначе й не живи,
Розучився жити.
І вірші нерівно пишу,
Як діти пишуть у зошиті
В три косих...

Це поетове признание чомусь недоречно спало на думку, коли похмурий погляд Віті зустрівся з моїм. Щойно ми повернулися з пустища, де Віті показав мені невеликий горбок — поховав там Жульку. Жулька — маленьке собаченя, котре хтось підкинув Лавренку, Вітько розповідав, що воно довго славчало і ніяк не могло звикнути.

Вітько поїв його молоком і щодня сперечається з матір'ю, котра казала, що то мабуть, Січкарі на зло підкинули їм оце щеня, якому ніяк не заціплять, від якого ніякої користі і яке вона віднесе аж на Катранівку, коли йтиме до тітки. Вітька Жульку відстояв, і за кілька місяців літа вона перетворилася в опецькувату кудлату собачку. Вітька вчив її лічити до трьох, давати лапу і гавкати. Потім... Потім Жулька, лукаво сяю-

чи чорними очима, стала бігати за курми. І чи то від того, що надто вже не любила Жулька цих птахів, які не хотіли літати, а дрібцювали по повітрю, чи то від зайвого захоплення, та сталося так, що перекусила вона ногу чубатій червоностій курці. Розлючений Вітьчин батько відірвав Жульку, що винувато притиснулася між кущами малини, від землі і щосили шваркнув Жулькую об цементний ганок...

Відтоді Вітько уникає батькового погляду і каже хлопцям на вулиці, що скоро житиме в дитбудинку.

— Не розумію, в чому ви

котрі, навпаки, охоплені «мисливським азертом», гнали на смерть нещасних тварин, яких за сільським звичаєм не завжди тримають на цепу.

«Виховуємо жорстокість?» — поставила Г. Маяк запитання в листі. Наші читачі схвилювано відгукнулися на виступ матері.

«Поставлене запитання «Виховуємо жорстокість?» стосується не тільки дітей і зачіпає не тільки їхні інтереси, — ділиться своїми роздумами студент Кіровоградського педагогічного інституту Р. Любарський. — Адже виховують дітей до-

Знам'янки двадцятирічний Анатолій Титаренко. «Безмежно велика шкода від таких видощів, — пише він. — А що відієш? Це ж не єдине джерело травмування дитячої душі. В селах трусять пташині гнізда з маленькими пташенятами, топлять котів, ріжуть курей, свиней, і без дітей тут не обходиться. Кажуть у таких випадках: «Життя є життя. Воно не солодкий пряник. Нехай звикають». І ми звикаємо «царювати» над природою. Я не дивуюсь, коли чую, яким садизмом відзначаються інші злочини непознаних.

ти його на волю, та літати воно ще не може — у нього перебите крило. Можливо, є в Кіровограді зоопарк чи любители птахів, то нехай прийдуть і заберуть орля», — пише читач. Зараз про долю орляти дбають Кіровоградська станція юних натуралістів, відділення Товариства охорони природи і навіть м'ясокомбінат, який шукає можливі годувати орля.

А наші юні читачі із села Панчезого Новомиргородського району розповідають, що колективно, всім селом виростили близько п'ятисот диких качок і ви-

на сказ і людей на гідрофобію» було проведено профілактичну роботу, в тому числі й по відлову і відстрілу бродячих собак.

Складено ряд заходів по виконанню наказу № 303 від 9.06.1976 року по боротьбі з бродячими тваринами, по профілактиці сказу».

Адміністративний запал змусив дорослих у Молодіжному «скласті» ще ряд заходів по вихованню жорстокості. А втім, може, вони, оці дорослі люди зі своїми постановами, мають рацію? Може, треба виправдати й раціоналізм Вітьчиного тата? Може, й справді нічого нам стріли ламати, адже життя, як твердить Анатолій Титаренко, — «не солодкий пряник»? Двадцятий вік, як там сентименти! Тільки чому так самотньо й гірко почуває себе в рідному домі Вітько Лавренко? Як раз йому розтлумачити поняття «виправданість смерті», «беззахисність» йому, дев'ятилітньому, котрий до недавня вважав, що тільки його Вітьчині, життя, спокій, затишок, здоров'я залежать від інших? Турботу про себе він відчув майже з пелюшок. А тут раптом уперше зрозумів, що від його бажання і сили залежить чиєсь інше життя. Нехай і непомітне, непотрібне, але все-таки життя. Сьогодні Вітько роздумує: потрібна чи не потрібна в домі, де високий паркан, дрібна собачка Жулька? Хто дасть гарантію, що через кілька десяти років він, сидючи в комфортабельній квартирі поруч молодій дружині не вирішуватиме проблеми: потрібен чи не потрібен серед цих блискучих меблів і килимів старенький батько, котрий і ложки до рота не піднесе?..

Л. СЕМЕНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

НА ОЧАХ У ДИТИНИ...

мене звинувачує. Ну, подумаш, собаку вбив! А що на очах у Вітьки — то він же мужчина, а не слабач. Та й навіщо вони взагалі, ці собаки? У мене огорожа двометрова, ніякий чорт не пролізе, навіщо нам собачка? А то ще є дурні в квартирах тримають, на п'ятому поверсі. Робити людям нічого, от що! — пояснював мені загибель Жульки Лавренко-старший.

Звичайно, не можна сказати з певністю, що з Вітьки, який любить собак, автоматично виросте хороша людина, але в іншого хлопчика, котрий на радість матері несе топоти «зайчиків» кошенят, будуть у майбутньому певні нахили. Пам'ятає, газета надрукувала листе Г. Маяк, котра з триогою писала, що в селищі Молодіжному Долинського району стало традицією двічі на рік скликати мисливців і влаштовувати собачі побійки на очах у дорослих і дітей. Авторка розповіла і про тих дітей, котрі метушилися під дробом, рятуючи своїх чотириногих друзів, і про дітей,

рослі. Саме вони запустили до відстрілу собак учнів перших — четвертих класів. Може, й виникла в селі така потреба, однак можна робити це в інший час і не такими жорстокими методами. Можна відловлювати бездомних собак сітками, а не робити цього з допомогою рушниць та ще й на очах і з участю дітей.

Так, це жорстоко. А для дітей — незрозуміло й боляче. Серед батьків можуть знайтися прихильники цього акту (бо ж рішення сільради!), вони можуть запевняти дітей, безпеліційно захищаючи рішення дорослих, що в цій жорстокості, мовляв, була потреба, але які зерна вони посіють у дитячих душах?

Ми биваємо на очах у малюків їхніх чотириногих друзів і водночас говоримо про мораль, виховуємо у них на словах естетичне ставлення до природи. Чи віритимуть діти після жорстоких сцен у красі слова?

Це ж запитання ставить у своєму листі мешканець

Мені здається, що зароджується жорстокість саме під час сцен знущання з тварин. Я сам виріс у селі і пережив і відстріл собак, і руйнування гнізд. Я навіть звик до цього і часто ловив себе на думці, що достаю задоволення від споглядання передсмертних конвульсій кішки чи собаки. Ось що виховало в мені звичайне буденне життя. Добре, що хоч я сам не шукаю таких видощів і сам такого не чиню, бо спокійного характеру. Тому вважаю, що гнів Г. Маяк безпідставний: жорстокість менше, жорстокість більше — яка різниця? Життя є життя».

Таким гірким признанням закінчив свого листа Анатолій. І, мабуть, так поговорить завтра з дев'ятирічним сином Лавренко-старший, що марно й навіщо шукати за межами своєї садиби гуманності. Не марно, Вітько, скаже Микола Цуканов з Бережани, який написав до редакції листа і просить поради, що робити з пораним орля, яке він підібрав. «Я намагався випустити

пустили їх на волю.

Немає меж людській доброти. Вона, доброта, а не жорстокість є нормою нашого, радянського життя. І справедливо читач Р. Любарський питає: чому винних у травмуванні дитячих душ у селищі Молодіжному не покарано? Це запитання ставлять і інші наші читачі. На жаль, редакція не може дати їм відповідь. Бо в Молодіжненській сільраді, як і в домі маленького Вітьки Лавренка не зрозуміли, якої шкоди завдають дитячій душі. А втім, давайте прочитаємо позністі відповідь із селищної Ради, щоб порівняти її з відповіддю Вітиного тата: «Повідомляємо, що виконком Молодіжненської селищної Ради на виконання рішення надзвичайної протиспідемічної комісії при Долинському райвиконкомі від 28 березня 1978 року «Про виконання рішення обласної Ради народних депутатів № 29 від 27 вересня 1976 року «Про заходи по запобіганню захворюванням домашніх тварин

БУДАПЕШТ. П'ята, остання зміна приступила до роботи в молодіжних будівельних таборах Угорщини. Ще 13 тис. юнаків і дівчат протягом двох тижнів працюватимуть на будівництві і реконструкції важливих народногосподарських об'єктів, подадуть трудівникам сільського господарства допомогу в збиранні овочів і фруктів. Обсяг робіт, виконаних трьома першими змінами, становить майже 20 млн. форинтів.

БЕРЛІН. З юним місцем зростає влад молодих робітників і робітниць республіки в трудову копилку робітничого класу НДР. За минулі півроку молоді виробничники завдяки раціональній організації праці зуміли зекономити 26 млн. годин робочого часу, а також сировини і матеріалів на суму 440 млн. марок.

Заспівувачами соціалістичного змагання молоді країни є її передові загони — молодіжні виробничі колективи. Їх кількість в НДР тепер перевищує 30 тисяч. Вони об'єднують 350 тис. молодих виробничників.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ

Швидко, непомітно пролітають дні в піонерському таборі «Жовтень» обігнув профспілки робітників харчової промисловості. Подобається тут дітям. То якусь

Радість.

Фото М. Тернавського.

нову гру чи пісню розучать, то підуть з рюкзачками в похід, то проведуть цікавий піонерський збір. А зовсім недавно піонери разом зі своєю вихователкою, студенткою філологічного факультету Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Надією Риндан, організували літературний вечір «Ніхто не забутий і ніщо не забуде».

Спочатку Надя розповіла

про поезію періоду Великої Вітчизняної війни, сама прочитала кілька творів улюблених авторів. Потім вихованці табору Сашко Антонович, Оля Бугаєнко, Тая Іванковська, Жанна Гречанюк, Елеонора Поліда, Оля Товкун виступили з власними віршами.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
начальник піонерського табору «Жовтень».

ВИДАТНИЙ
ШТАБНИЙ КОМАНДИР

До 80-річчя з дня народження М. В. Захарова

Серед видатних воєначальників періоду Великої Вітчизняної війни називають і Матвія Васильовича Захарова, Маршала Радянського Союзу, двічі Героя Радянського Союзу, учасника визволення нашої області від фашистських загарбників.

Народився він 80 років тому, 17 серпня 1898 року, в с. Войловому Старичинського району Київської області. Працював слюсарем на заводах Петрограда. У квітні 1917 року вступив до Червоної гвардії, а в жовтні брав участь у штурмі Зимового палацу. В 19 років (грудень 1917 року) став комуністом. Матвій Васильович — учасник оборони Царицина, розгрому контрреволюції на Ставропольщині, на Дону і Північному Кавказі. Закінчив Військову академію імені М. Фрунзе та Академію Генерального штабу.

Перед війною генерал-майор М. В. Захаров займав посаду начальника штабу Одеського військового округу. Він зумів привести війська в повну бойову готовність за два дні до початку війни. Сформував штаб 9-ї армії Південного фронту. З липня 1941 року — начальник штабу Головнокомандувача Північно-західного напрямку, потім заступник начальника Головного управління тилу Червоної Армії. Пізніше очолював штаби Резервного й Степового фронтів.

З жовтня 1943 року М. В. Захаров — начальник штабу 2-го Українського фронту, воїни якого визволяли наш край. За роки війни він розробив понад 20 фронтових наступальних операцій, у тому числі Кіровоградську, яку високо оцінила Ставка. В цій операції війська 2-го Українського фронту менш як за дві доби прорвали ворожу оборону по фронту 70 кілометрів і вглиб більш як на 30 кілометрів. Успішні операції сприяло передусім масоване застосування танкових військ, якими І. С. Конев та М. В. Захаров приділяли першочергову увагу.

В оперативному зведенні від 11 січня 1944 року повідомлялося: «В районі Кіровограда за час боїв з 5 по 8 січня виключно наші війська знищили: танків — 293, гармат різних — 296, самохідних гармат — 40, мінометів — 121, кулеметів — 445, бронемашин — 94, автомашин — 978. Противник втратив тільки загинувшими понад 15 тисяч солдатів і офіцерів».

(Повідомлення Радянського інформабюро, № 6, стор. 18, М., 1944).

Війська 2-го Українського фронту після Кіровоградської наступальної операції відійшли ворога від Дніпра більш як на 100 кілометрів. Але на захід від Кіровограда гітлерівці тримали велику танкову угруповання, очевидно, че-

каючи дальшого просування радянських військ. І знову замислився начальник штабу фронту генерал М. В. Захаров. Його червоний олівець швидко бігав по карті.

Після здійснення Белгородсько-Харківської і Кіровоградської наступальних операцій Матвій Васильович планував і старанно розробляв третю, Корсунь-Шевченківську операцію. І знову він показав себе одним з найдосвідченіших штабних командирів, що досконало володіють методами управління великими військовими з'єднаннями.

За роки служби у Збройних Силах СРСР М. В. Захарова нагородили 35 радянськими та іноземними орденами, багатьма медалями. У квітні 1970 року йому присвоїли звання Героя Чехословацької Соціалістичної Республіки. Радянський уряд нагородив прославленого воєначальника почесною зброєю.

31 січня 1972 року М. В. Захарова не стало. Поховали Маршала Радянського Союзу з усіма військовими почесними в Москві, на Красній площі. В день 80-річчя з дня народження М. В. Захарова кіровоградці схилили голови перед світлою пам'яттю видатного воєначальника, активного учасника визволення нашої області від німецько-фашистських загарбників.

В. КАНІЖАНСЬКИЙ.

● ГАСТРОЛІ ТАГАНРОЗЬКОГО РОСІЙСЬКОГО ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ім. А. П. ЧЕХОВА

В ИСТАВА «Кохання, джаз і чорт» за п'єсою Юозаса Грушаса. На афіші Таганрозького драматичного театру ім. А. П. Чехова саме вона чомусь привертає чи не найбільшу увагу глядачів. Може, причина цього в певній ексцентричності назви, що поєднала в собі такі небуденні й зовсім несумісні поняття, як «джаз», «чорт», «кохання»? В посиланні на надзвичайно модний сьогодні жанр трагікомедії? У прізвиську автора п'єси — відомого литовського прозіка і драматурга Юозаса Грушаса, перу якого завжди властиві були гостра проблемність і глибокий інтерес до внутрішнього світу людини?

У п'єсі поставлено дуже актуальні питання, болючі не тільки для жителів Вільнюса чи Москви, а й для будь-якого містечка країни: як виховати у молоді почуття відповідальності перед суспільством? Яку роль у такому вихованні мають відіграти школа, сім'я?

ДОБРО ПОВИННЕ БУТИ СИЛЬНИМ

Вистава таганрозьків відкрито полюблена. Схвальбоване звучання її, яскрава публіцистичність стали можливими тому, що театр пішов по шляху дослідження внутрішнього життя головної героїні трагікомедії.

Її звали Беатріче, Бета. Її лише сім'я цільно.

Так уже склалося, що життя не раз ставило дівчину в ситуації явного критичності.

Та якими б складними не були обставини життя, почуття людської гідності ніколи не зраджувало. Бо ж це єсть її — вірити в добро і стверджувати його. Залишатися, саме що не змінювати в устах її однокласника Вітаса слова про те, що добро повинне бути сильним, а сила — доброю.

Режисер Володимир Татішкін побудував виставу як дослідження процесу змужніння героїні. В талановитому виконанні артистки театру С. А. Ливаді Беатріче пройшла шлях від свого безмежного бажання виправити дитинячий злочин до глухого болю, глибоко опаленого скепсисом, безвір'ям у людяність.

Тому й смерть Беатріче в фіналі вистави сприймається як іще один дозас перемоги чистої, доброї натури її над безглуздістю життя приятелів-джазистів, котрі живуть лише для себе і заради себе. Іншого виходу історія боротьби дівчини за свою віру в добро не знайшла. Вона сягнула висот трагедії...

Чи відоміть ви на краще Андрюс (артист А. П. Топольський)? Чи знайдуть у собі хоч трохи мужності відповідати за свої «злочини» інші з джаз-клубу — Юлюс (артист А. В. Деорянников) і Лунас (В. В. Трифонов) — вистава не дає відповіді на ці запитання, тому, певно, що це з іншої історії.

Можливо, в такому прочитанні режисером та акторами криється причина того, що оточення головної героїні окреслене прямолинійно, однотонно, без відтінків.

Справді, нам, глядачам, важко зрозуміти, чим саме відрізняються один від одного і від приятелів-джазистів однокласники Бети — Албіс, Костас, Вітас. Вони не діють. Лише намагаються втрутитися в ситуацію, бо вони — за добро! За надію на нього!

Символ надії прочитується і в зоровому образі всієї вистави (художник Людмила Горемікіна).

Епізод змінюється епізодом, рухається круг сцени, перепосади дію в різні місця: в кабінет доктора філософії, в кімнату, де «оселеніся» джазисти, в палату лікарні... І в центрі сцени як свідка всіх подій бачимо полотнище парашута. Він не розкрився, не допоміг урятуватися, бо не було парашута, та й хто догалає-

ться, стрибаючи з дев'ятого поверху, прихилити його з собою?

І пісня, яку співає героїня у фіналі — вже після смерті-стрибка, звучить як застереження, випрок байдужості, безпальності. В ній теж про парашут-надію. І про доброту в людині.

Отже, театр розповів нам начебто одну з історій, але в ній торкнувся найбільш важкого для кожного з нас. Він примусив кожного замислитися над собою, над своїм місцем у суспільстві. В цьому й успіх вистави.

Звичайно, можна не погодитися з постановником у розстановці певних акцентів, можна сперечатися щодо доцільності саме такого художнього оформлення вистави (зоровий образ — парашут?), можна не побачити глибини характерів деякого з героїв. Але можна бути впевненим, що у виставі «Кохання, джаз і чорт» довге життя. Вона з тих, які не залишають нікого байдужим у залі.

То була серйозна, принципова розмова з глядачем про відповідальність людини перед суспільством. Точніше, початок її. Бо наступного вечора я бачила, як театр продовжує цю сувору розмову.

В ИСТАВА «Зупинити Малахова» за п'єсою журналіста Валерія Аграновського — це спроба дослідити передумови виникнення малолітніх злочинців, і насамперед умови соціальні. Як цьому запобігти сім'я, школа? Театр зливає тих, хто байдуже пройшов повз чуже горе, хто отою своєю байдужістю скалінив життя Андрія Малахова (додамось: і душі хлопців з джаз-клубу).

Драматичне дослідження — так визначили жанр вистави таганрозькі митці. Так визначено їхнє завдання: перед нами ретроспективний кількох кульмінаційних моментів життя хлопчини, моментів, які відіграли в його долі вирішальну роль.

Специфічний простір обмежено законністю алеї з ліхтарів — дороги, якою подія ходить колонією. Вона закінчується глухою тюремною стіною із замкненими дзеркалами, в яких зріє людина. Ось і все оформлення (постановка і сценографія Юлія Мамер'яна). І ще телефон на просцені.

Виставу побудовано як довгий, гвинтовий процес, де Малахов (артист В. Назаров), що вже пройшов крізь всі інстанції суду, тепер виступає в ролі головного свідка в суді чести і совісті людської, що несподівано офіційним інстанціям. Для відбувається начебто коротенькими напівхвилями — ініціатива то в одного опонента Малахова, то в другого. Його свідчення, враження, спгади переплетені з фантами похоронного «політи» журналістського людей, які виховували Малахова, впливали на нього, спілкувалися з ним. Слід ситати вельми всі обставини життя Андрія і дослідити, чому він став таким...

Поступово з окремих фактів висвітлюється картина оточення Малахова. На перший погляд наче люди як люди — і людей поважають, і чесні поцінують, і нікого вони не скидали. Тільки одне дивно: вони атакують зараз і Малахова, і журналіста, і самих себе з презирством, сарказмом, сміхом.

Батькові Малахова Роману Сергійовичу (артист А. К. Аршавський), араз не до сентиментів його справа — додати нести зарплату.

«Він гадає, у мене мало прямих обов'язків?» — укроті загалає Сидокія Федотівна, класний керівник (артистка Е. І. Хаквал). І працівник дитячої кімнати Олег Петрович Шуров (засл. артист РРФСР А. М. Іонін), відрепортує: «Він у мене один, чи що?»

А Малахов, то з іронією посмішкою, то з сумним благанням в очах, спостерігає за своїми опонентами. Потім скаже якось приречено й байдуже, що особисто він «ні до кого нічого не має». І, шукаючи порятунку, кидається за важкі тюремні ґрати. Бо він не має віри, втратив надію...

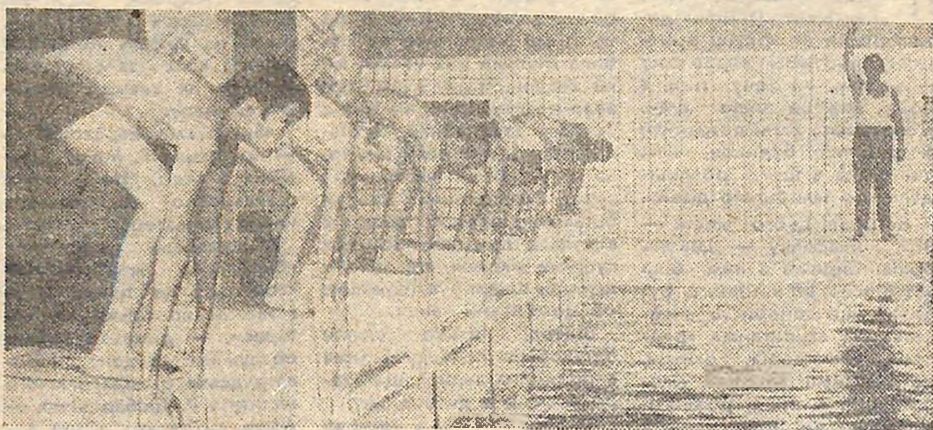
«Зупинити Малахова!» — ці слова стали назвою вистави. В них — прагнення знайти істину, а не вимога захистити порядок, наш спокій від Малахових, як може здатися на перший погляд.

Творчі вистави переконливо довели, хто такий Малахов, звідки його злочинна діяльність. Це — його пайна спроба самовиявитися.

Але, захопившись цим аспектом дослідження, автори вистави трохи загальшили оточення Малахова. Всім: і батькам, і вчителям і однокласникам, і особливо, злочинній компанії — дано однозначні характеристики. Однак театр виніс своє обличчавання за точною адресою.

Л. ФЕДЧЕНКО.

● СПОРТ

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПІУ?

ХВИЛЯ ХВИЛЮ ДОГАНЯЄ

Чудовий подарунок отримали гірники Олександрії. Став до ладу п'ятдесятиметровий плавальний басейн «Дельфін», споруджений виробничим об'єднанням «Олександріясугілья». Крім ванни, басейну з висхідною водними доріжками, спортивний комплекс мали для загальної та спеціальної фізичної підготовки, медичний пункт, допоміжні приміщення.

Першими «новоселами» нової спортивної споруди стали 300 дітей шахтарів — учнів 1-4 класів місцевих шкіл. Дехто з них робить перші кроки у плаванні, частина вже має певні навички, оволоділа різними стилями цього виду спорту. З початком нового навчального року в навчальних плавальних школах кількість тих, хто навчається плаванню, зростає. Найближчим часом намічено створити для дорослих «Здоров'я» для дорослих.

Велика увага приділяється складанню нормативів комплексів ГПО. Щодо фізкультури підприємств, установа, навчальних закладів поохочується підготувати в басейні і складати новини. Складено перспективний

план роботи спортивного комплексу, розрахованого на сім років. Передбачається здійснення організаційних, методичних та інших заходів для підготовки спортсменів високого класу. Намічено також розширення і вдосконалення спортивної бази, створення методичного кабінету, організацію змагань на різних рівнях тощо.

Перспективний план навчально-тренувального роботи розбито на два етапи. У перший рік навчання, наприклад, має бути на увазі підготовка спортсменів юнацьких розрядів і третього розряду для дорослих. Надалі в групах навчання готуватимуть спортсменів другого й першого розряду і вищих спортивних категорій. До 1984 року — року проведення XXIII Олімпійських ігор — з числа вихованців плавального комплексу намічено підготувати 16 кандидатів у майстри спорту, 6 майстрів та одного май-

стра спорту міжнародного класу.

З введенням у дію басейну Олександрія має найкращі в області умови для підготовки спортсменів високої майстерності. Тож ми намічаємо створити опорний пункт підготовки олімпійського резерву, успішно виступити на VIII Спартакіаді Української РСР, внести в копилку збірної Кіровоградщини 75 процентів очок з плавання, забезпечити перше місце серед команд третьої групи. Здійснення перспективного плану дасть змогу делегувати олександрійських плавець до складу збірних команд плавальних центрів Центральної ради товариств «Будівельник», республіки і країни.

Ю. НАГОРНИЙ,
старший тренер плавального басейну «Дельфін».

На фото: у плавальному басейні «Дельфін».

„Зірка“ — „Поділля“ — 1:0

У першому колі кіровоградці у Хмельницькому перемогли господарів з рахунком 2:0. На сьогодні команди в турнірній таблиці знаходяться далі одне від одного.

одної, тож можна було сподіватися необхідності для «Зірки» гри «на виїзді». Так і почалася зустріч. Уже на 4-й хвилині Володимир Новокосовський безбачково пробив по воротах. У першому таймі господарі поля мали чимало можливостей влучити в ціль. Обіграною акційкою напад був... захисник Віктор Абрамов. Він періодично робив рейди по правому краю. І кожен з них закінчувався гострою перестрілкою. Причому за гостями і сам Абрамов. Біля воріт гостів була баняня логарти вся команда господарів. Та час минав, а постійний натиск «Зірки» не давав очікуваного результату.

Мабуть, тому, що футболісти на штрафному майданчику не підтримували один одного, не йшли на м'яч, не вдало вибили ударні позиції. Рейди ж захисників і півзахисників при постійному пострілі розширювалися гостями без особливих зусиль.

Гол було забито на 58 хвилині Володимиром Новокосовським. Гол, який вибивався із звичного ритму матчу. Новокосов-

ський, одержавши м'яча за п'ять від воріт м'яч, ударив сильно, влучивши при цьому в зелені газон поля. М'яч, підстрибуючи, тихо вкотився у ворота, а голкіпер ледве у протилежну бочу зреагувавши на очікуваний сильний удар.

Гол додав сили господарям і активізував гостей. У другому таймі в кількох ситуаціях відомий зіграв боротьбу кіровоградців М. Михайлов. Не зостався в борю й господарі. Вони атакували гостро й безрезультатно.

В цілому цікавий матч, на жаль, проходив у негостинній обстановці. Про гостинність забула порушуватися адміністративна служба. Час від часу підводила техніка: виходили з ладу гучномовці, а останні 15 хвилин проходили у напівтемряві — зіпсувалася освітлення.

Отакі сюрпризи, мабуть, не роблять честі господарям.

М. СОМОВ.

Інші матчі закінчилися так: «Кристал» — «Суднобудівник» — 1:0; «Атлантика» — «Старт» — 1:0; «Десна» — «Новатор» — 1:1; «Фрунзенець» — «Шахтар» — 5:1; «Металіст» — СКА (Н) — 2:0; «Колос (П)» — «Спартак» — 1:0; «Кривбас» — «Торпедо» — 3:0; «Колос» (Н) — «Авангард» — 3:0; «Дніпро» — «Буковина» — 0:0; «Львів» — «Говерла» — 1:0.

— ПОНЕДІЛОК —

21 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Мультифільм. 9.25 — Телефільм «Квартет Гварнері». 1. серія. 10.40 — «Очепти» — пейзажний. 11.30 — «Сильний будинок». 11.55 — Інтерв'ю опікуну народних інструментів. 12.55 — «Справа депутатів». 13.25 — В. Тучков «Чотири несподівані дні в Кувалінові». Телевистава. Частина 1. 18.00 — «Дені за дном». (Н.Д.). 15.15 — «Рік тварин» — рік ударний». «Сильний будинок» плавання. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Шахтар» (Донецьк) — «Динамо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.30 — До 150-річчя з дня народження Л. М. Толстого. Док. фільм «Великий письменник». 22.30 — Романси російських

композиторів. По закінченні новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — Новини. 19.15 — «Доброго вам здоров'я!». 19.45 — К. т. Для дітей. «Времених миттєвостей». Вистава. 12.30 — Фільм «Найкращий м'яч». 15.25 — «Сильний будинок». 16.00 — Трускавець сьогодні. 16.30 — К. т. До 60-річчя ВЛКСМ. «Орляк-78». Репортаж про відкриття Всесоюзного фіналу комсомольської військово-спортивної гри. 18.00 — Фільм-концерт «Молоді виконавці». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — К. т. В. Беллін. «Норма». Вистава. 20.30 — «Овочевий коктейль» Херсонщини. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Продовження вистави «Норма». 22.50 — Тележурнал «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

— ВІВТОРОК —

22 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Лети, наша пісню». 9.20 — Телефільм «Квартет Гварнері». 2. серія. 10.35 — «Співає народний артист РРФСР Е. Райков». Фільм-концерт. 14.30 — Док. фільм про професіоналізм молоді. 16.45 — «Чотири несподівані дні в Кувалінові». Телевистава. Частина 2. 18.00

— Новини. 18.15 — «У кожному малому — сонце». 18.30 — Р. Шуман. Концерт для фортепіано з оркестром. 19.00 — «Людина і закон». 19.30 — «Пісня-78». 20.00 — Док. телефільм «Першопрохідці». 21.00 — «Час». 21.30 — «Вибрані сторінки радянської музики». 22.35 — Чемпіонат світу з водних видів спорту. Стрибок у воду. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Виступ вокально-хорового філіального ансамблю «Дніпрянка». 17.45 — Телефільм «А тепломісці». 18.00 — Док. фільм «Оперний музикант». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — К. т. Міжнародний турнір з хокею: «Берго» (Фінляндія) — «Сонлі» (Нім.). 1 і 2 періоди. 20.35 — «На ланат республіки». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Міжнародний турнір з хокею: «Берго» (Фінляндія) — «Сонлі» (Нім.). 3-й період. 22.10 — К. т. «Веселля». Музична програма. По закінченні — К. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050, ГСН, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу мистів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українській мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.